

ПАРАЋИНАЦ

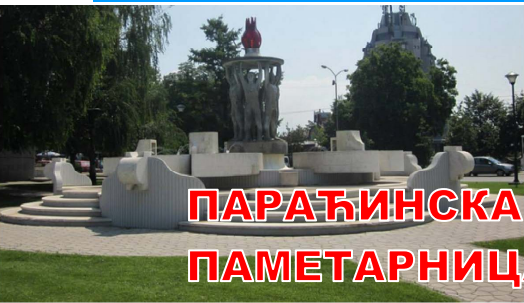
Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

Година XVII

Број 39

Мај 2019.

**ПАРАЋИНСКА
ПАМЕТАРНИЦА**

ЗНАМЕНИТИ ПАРАЋИНАЦ

Активности

удружења

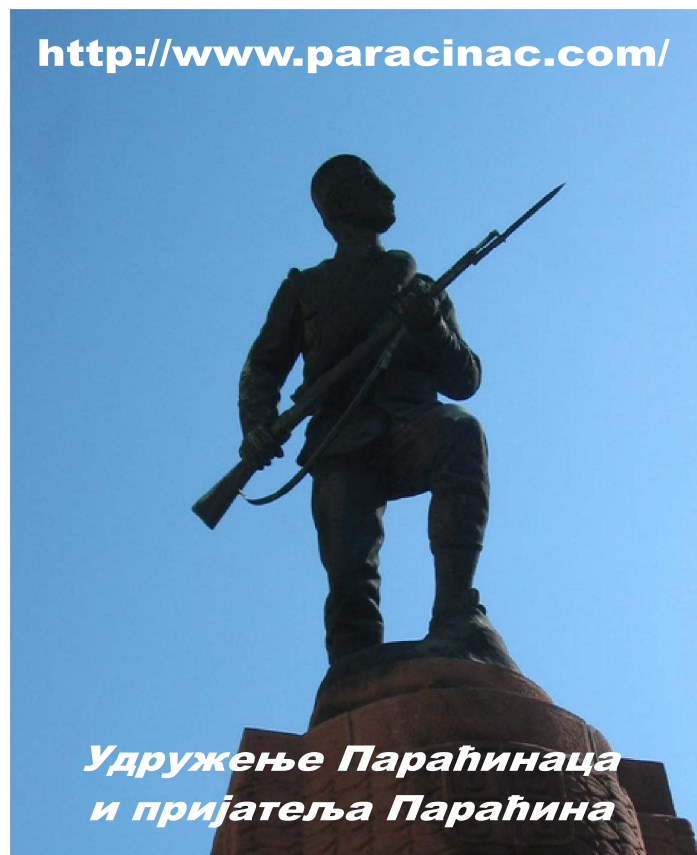
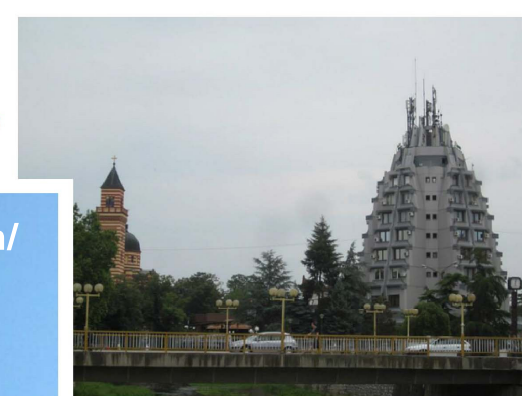
СПОРТ

ПАРАЋИНАЦ

Удружење Параћинца и пријатеља Параћина

<http://www.paracinac.com/>

**Удружење Параћинаца
и пријатеља Параћина**

ПАРАЋИНСКА ПАМЕТАРНИЦА

ПАРАЋИНСКА ПАМЕТАРНИЦА

Пише: Мирослав ДИМИТРИЈЕВИЋ

ШУПЕЉАЧКИ УСТАНАК

Апстракт:

Да није било Шупељачког устанка 1832. године против турског зулума, отвара се теоретско питање, да ли би уопште кнез Милош Обреновић успео да припоји још шест нахија Србији? Врло је мали број познавалаца српске и троморавске историје данас који зна нешто више о овом успелом устанку народа ражањске и параћинске нахије на Шупељаку, поред Цариградског друма или Царског стареника..

ШТА ЈЕ ШУПЕЉАК И ГДЕ СЕ НАЛАЗИ ?

Јовановачка река која настаје од два потока изнад села Брачина и улива се у Велику Мораву, као десна притока, у прошлости, тачније све до прве половине 19. века звала се – Шупељак. Као хидроним Шупељак је у средњем веку био јужна граница Петрушког војводства (области).

Драга и Милутин Гарашанин – чувени српски археолози

Али Шупељак је и топоним, насељено место, које потиче из 5.500 година пре нове ере. Наиме, то су на основу археолошког материјала нађеног на терену Шупељка, данас Брачина, (Новог и Старог), односно Јовановца, утврдили чувени српски

археолози **Милутин и Драга Гарашанин**, истражујући овај крај средином 20. века. Насеље Шупељак се налазило испод утврђења Градац, у равници ближе Јовановачкој реци.¹

ШУПЕЉАК - ВАРОШ КАО ШТО ЈЕ КРУШЕВАЦ И АЛЕКСИНАЦ

У деветом столећу Христове ере Ниш са околином припао је династији Мрњавчевића, која је старија од светородне династије Немањића. Мрњавчевићи су били вазали Источног РOMEЈСКОГ царства (тзв. Византије), са наследним правом.

Без обзира на све историјске промене, Мрњавчевићи једнако остају на свом поседу као архонти (старешине) Ниша и околине. Околина Ниша обухватала је следеће градове: Ниш, Сврљиг, Мокро (данашња Бела Паланка), Курвинград (Копријан) и Пирот. Под управом Мрњавчевића припадале су и вароши: Алексинац, Крушевац, Ражањ и **Шупељак** (Јовановац или данашњи Нови Брачин).²

ШТА ЗНАЧИ НАЗИВ - ШУПЕЉАК?

Шупељак је као погранична варош Мрњавчевићевог феуда, био врло важно место уз Царски стареник – Цариградски пут, одувек главну саобраћајницу Балкана. Поред осталог, шупељачки извиђачи, надгледачи и дојављивачи у ту сврху користили су – фрулу. **Фрула** је стари српски инструмент и у то време се звао – **шупељка**. Сакривени у густој храстовој шуми, шупељачки граничари су користили **шупељку - фрулу** свирајући на њој различите мелодије, што је зависило од тога да ли на територију феуда долазе пријатељи или непријатељи, каравани, путописци, поштоноше на коњима, организоване групе...

ШУПЕЉКА — инструмент који се израђује од шимшировог или дрвета шљиве, али и од бивољег рога. Назив овог инструмента потиче од цеви која је потпуно издубљена, шупља и отворена на оба краја. Као пастирски инструмент, заступљена је код готово свих балканских народа.

Мелодију првог шупељкаша-фрулаша, прихватио је други фрулаш (на фруломет), затим трећи и тако редом на неколико миљоказа даље, одакле би, ако је требало, полазио брзи коњаник у Ниш да дојави важну вест.

Дакле, овим крајем вековима уназад се чула фрула-шупељка, која је и оставила заувек име овом месту. (Истовремено са генерације на генерацију

¹ Видети: Драга и Милутин Гарашанин „Археолошка налазишта у Србији“, САНУ и „Просвета“, Београд, 1951.

² Сретен Л. Поповић „Путовање по новој Србији“, Српска књижевна задруга, Београд, 1950. стр. 331.

преносио се и фрулашки таленат кроз српски народ, да би у 20. веку Сава Јеремић, најчувенији фрулаш у Југославији, опет прославио име шупељке и Шупељака).

Постоји предање да је Шупељак добио име по шупама где је складиштен пиринач, али као што смо видели топоним Шупељак је врло старог порекла и везује се за дојављиваче и извиђаче на царском старенику – Цариградском путу.

Јован Обреновић (1786-1850)

Назив Шупељак се није ни до данас изгубио у народном памћењу, па се скоро равноправно употребљава у говору као и ново име – Јовановац. Јован, брат по оцу Милоша Обреновића, волео је у првој половини 19. века да долази у Шупељак, где је ловио дивљач, опијао се по друмским механама и банчио, па је на овом месту саградио и омању ловачку кућу, у којој је ноћивао. По Јовану, Шупељак доби име – Јовановац, 1859. године.³

УСТАНАК НАРОДА ПАРАЋИНСКЕ И РАЖАЊСКЕ НАХИЈЕ

Шупељачки устанак почео је крајем октобра 1832. године. Само у тој години Турци су силовали 17 српских девојака и 21 девојку одвели у харем. Чаша је препуњена када су Турци, браћа Френчевићи из Крушевца, украли две сестре близнакиње из села Мозгова. Народ онда листом устаде на оружје и устанак доби широке размере. Срби из Параћинске и Ражањске нахије окупе се у Шупељаку.

О томе нам сведочи и писмо шупељачког кнеза Стојана Јовановића и ражањског Мијушка Јовановића, које они послаше књазу Милошу 29. новембра 1832. године.⁴

У писму га обавештавају да се народ параћинске и ражањске нахије побунио и „да су сви дошли на Шупељак; да су све карауљције лепо испратили и казали им да иду у Ражањ и

кажу: Да Турци (јабанџије – странци) и бескућници мирно и слободно иду одакле су дошли.

Раја се није дигла против честитог цара и везира... раја је устала против зулума, да тражи правичу и царева судије, а не да се раја роби и глоби“.⁵

Књаз Милош је одмах послао Милета Радојковића да побуњује народ на устанак и у источној Србији, а јавно је у одговору на писмо устаника из Шупељака забрањивао:

„Не дирајте у Турке, ни најмање, не убијајте их, не претите им, но остављајте сваког на миру. Ви први не дирајте ни у кога. Друмови царски нека остану отворени и нека буду безбедни, поставите свуда страже, да татарин (поштоноша) или царски или везирски човек или пошта немачка и сваки путник и сваки трговац буде слободан проћи путем...“⁶

Међутим, устаници из параћинске и ражањске нахије не послушаше књазу Милошу, јер су знали да је то писмо само дипломатски маневар, и одмах, на своју руку и одлуку, кренуше на Ражањ. Седиште нахије освојише 1. и 2. децембра 1832. године, а мула Ибашу протераше из Ражња са његових седамдесетак коњаника.⁷

Устанички подвиг Параћинаца, Шупељачана, ражањске и алексиначке раје позитивно је одјекнуо у Србији. Србија је била на ногама. Амза ага био је принуђен да удовољи захтевима устаника и 4. фебруара 1833. године пустио је из харема сестре Милкану и Марију из Мозгова. (Милкана је отишла у родно село, а Марију је књаз Милош удао за свог подрумара Васиљевића, коме се беше Марија веома допала).

ЗАКЉУЧАК

Шупељачки устанак је донео велику предност књазу Милошу у преговорима са Портом, јер су устаници из Параћина, Ражња и Алексинца својом блокадом Цариградског друма, ослобађањем Ражња и протеривањем Турака из те нахије, као и турских стражара дуж старог друма, подigli борбени морал Срба спремних на нови српски устанак. Чекао се само Милошев знак за почетак. Међутим, мудри књаз је тај устанак вешто искористио да прошири Србију за још шест нахија, без проливане капи крви.⁸

Нажалост, овај важан историјски догађај се готово заборавио, и никада од професора

⁵ Мирољуб С. Живковић Мика „Брачин и Брачинци“, Брачин 1983. стр. 13.

⁶ Мирољуб С. Живковић Мика „Брачин и Брачинци“, Брачин 1983. стр. 14.

⁷ Извор: Архив Србије, КК XIV/7 1832.

⁸ А. Вајс и Љ. Кандић „Историја државе и права“, Београд, 1971. стр. 9.

³ Милан Ђ. Милићевић „Кнежевина Србија“, Београд, стр. 801.

⁴ Извор: Архив Србије, КК XIV/ 1832

историје, нити од „званичних историчара“ нисмо чули за Шупељачки устанак народа Параћина и Ражња, ни за његов слободарски значај и стварање нове српске државе. И што је најжалосније, овај велики догађај до сада није ни једном обележен у Шупељаку, нити му је држава дала било какав значај. Аутор ових редова има утисак, не само на овом примеру, да све што се догађало у далекој и ближој прошлости српског народа Троморавља, без кога се ни једна битка, ни победа није могла извојевати, нити на бојном пољу, нити у животу, лукаво и вешто се крије, омаловажава и заборавља од стране историчара-удворица. А историја и слобода, државност и правда ишли су одувек Царским стареником – Цариградским путем, па самим тим и преко Шупељка, Параћина, Ћуприје, Јагодине... до Београда.

Мирослав Димитријевић

Знаменити Параћинац

Момчило Поповић Озрен народни херој

Момчило Поповић Озрен (1909–1943), шумарски инжењер и правник, учесник Народно-ослободилачке борбе и народни херој Југославије од 9. октобра 1953. Основна школа у Параћину са два истурена одељења у Мириловцу и Лебини носи његово име.

Момчило Поповић Озрен 1909-1943

Рођен је 1909. године у селу Бусиловац, код Параћина. Основну школу завршио је у свом родном месту, а гимназију у Параћину, 1928. године. После завршене средње школе студирао је на Пољопривредном факултету на одсеку шумарства у Земуну. Студије завршава и

дипломира 1933. године. Након тога се запослио као шумарски инжењер у Алексинцу. Упоредо са радом ванредно је студирао и права на којима је дипломирао 1939. године на Правном факултету у Београду.

Још као ученик параћинске гимназије, постао је члан омладинског револуционарног покрета и активно учествовао у акцијама параћинске школске и радничке омладине. Члан Комунистичке партија Југославије постао је 1938. године. У Алексинцу, где је живео, активно је радио са омладином и радницима. Формирао је кружоке у којима су се окупљали ученици, интелектуалци и радници. Ти кружоци су постепено прерасли у дебатне марксистичке групе. У свом стану, Момчило је, отворио Стонотенисерки клуб и на тај начин, легализовао рад група које је окупљао.

Као ванредни студент-правник основао је у Алексинцу и Студентски клуб, који је окупљао све студенте из града и околине, и који је посебно био активан у време великих летњих одмора. С још неколико истакнутих алексиначких комуниста, учествовао је и у оснивању спортског друштва „Напредак“. Ту се окупљао знатан број радничке и ђачке омладине, посебно ученика Учитељске школе. Да би легализовао и проширио рад спортског друштва на цео алексиначки крај, а посебно на сеоску омладину, 1936. године, створио је при друштву и дилетантску драмску групу, која је приказивала позоришне комаде не само у Алексинцу, већ и у околним селима. Због револуционарне активности био је више пута хапшен и прогањан, а извесно време и отпуштен из службе. Међутим, убрзо, 1939. године, као шумарски инжењер, поново је враћен у службу и пребачен најпре у Ниш, а потом у Куршумлију. Обилазећи шуме по Голији и Копанику, био је у сталној вези са сељацима.

У току припрема за оружани устанак 1941. године, налазио се у Београду. Одатле је, по налогу Партије, упућен у Алексинац, јер је добро познавао политичку ситуацију и уживао велики углед у том граду. По доласку у Алексинац, радио је на припремама за организовање оружаног устанка. Био је један од првих организатора Озренског партизанског одреда, који је, под командом Димитрија Драговића, врло брзо ослободио територију алексиначко-сокобањског и ражањског среза, изузимајући среска места. Момчило је био повереник Покрајинског комитета КПЈ за Србију и члан среског партијског руководства. Касније је био постављен и за команданта Озренског партизанског одреда.

Почетком фебруара 1943. године Момчило је, заједно са још десет другова-руководилаца и бораца Озренског одреда, међу којима се налазио и Драчке Миловановић, дошао у село Суботинац, код Алексинца. Пошто је био издат, јединице Српске државне страже су одмах опколиле кућу у којој се налазио. Пошто су одбили да се предају, прихватили су неравноправну борбу и у њој

изгинули. Тела погинулих комуниста, окупатор је изложио у центру Алексинца.

/1/ <https://sr.wikipedia.org/wiki/>

/2/ <http://mpo.edu.rs/o-shkoli/momchilo-popovitch-ozren/>

Редакција гласила ПАРАЋИНАЦ

Основна школа

Момчило Поповић Озрен

Школе у Параћину, Мириловцу и Лебини које носе име Момчило Поповић Озрен

Основна школа "Момчило Поповић Озрен" постоји од 1973. године. Обухвата матичну школу у Параћину и издвојена одељења у Мириловцу и Лебини.

Матична школа је осморазредна и има 33 одељења од првог до осмог разреда. У Мириловцу и Лебини четвороразредне школе имају по два одељења.

Матична школа је смештена у једном објекту који садржи подрумске просторије, приземље и два спрата. Школски простор овог објекта чини:

- 21 учионица намењене разредној и предметној настави;
- две просторије намењене продуженом боравку ученика нижих разреда;
- просторија за рад педагошког асистента;
- физкултурна сала са просторијом у којој се чувају наставна средства (справарницом), просторијом за наставнике и две свлационице;
- ђачка кухиња са трпезаријом;
- мултимедијални простор који обухвата:
 - информатички кабинет,
 - фоно-кабинет,
 - простор за презентације и ђачку библиотеку;
- канцеларије:
 - директора,
 - секретара,

- шефа рачуноводства,
- стручних сарадника,
- наставничка канцеларија;
- две просторије у школи намењене су архивирању документације, а тренутно је једна у употреби.

У оквиру школе, две учионице у матичној школи и једну у издвојеном одељењу Лебини, користи предшколско одељење Дечије установе "Бамби".

Школа је са локалном средином повезана мрежом улица и доступна је свим ученицима. Окружена је кућама и стамбеним зградама. На прометнијим улицама саобраћај је успорен лежећим полицајцима што има значајну улогу у безбедности ученика.

Ђаци путници из издвојених одељења у Мириловцу и Лебини долазе у школу организованим превозом. То су ученици који похађају старије разреде (5-8).

Издвојено одељење у Мириловцу удаљено је 7 км од Параћина. Пут до школе је асфалтиран, а двориште ограђено. Школски простор у Мириловцу чине шест учионица, помоћна просторија, мокри чвор и спортски терен опремљен головима са мрежом за фудбал и кошом за кошарку.

Редовно се користе три учионице од којих две служе за редовну наставу и одговарајуће разреде а једна, заједничка, за наставу грађанског васпитања и физичког васпитања у зимском периоду.

Школа се загрева пећима на чврсто гориво (дрва и угаљ). У школи постоји ђачка библиотека коју чини лектира 1-4. разреда. Од техничких наставних средстава школа поседује: лаптоп, видео-бим, компјутер, графоскоп, касетофон. У склопу школе је одељење предшколске наставе са којим ради учитељ.

Издвојено одељење у Лебини удаљено је 7 км од Параћина. Пут до школе је асфалтиран, а двориште ограђено. Школски простор чине три учионице, једна помоћна просторија, кухиња, травната површина у школском дворишту за наставу физичког васпитања.

Настава се изводи у две учионице и оне се као и помоћна просторија у зимском периоду загревају пећима на чврсто гориво (угаљ, дрво). Једну учионицу користи Дечија установа, "Бамби" за предшколце. Учионице, као и све просторије у школи, су окречене и са уграђеним ламинатом.

Двориште школе је уређено са посебном пажњом уз учешће ученика. Од техничких наставних средстава школа има: лаптоп, компјутер, графоскоп, касетофон. У склопу школе је одељење предшколске наставе са којим ради учитељ.

Природни ресурси које можемо користити ради остваривања циљева образовања су веома богати. Град Параћин лежи на обалама реке Црнице која се надомак града улива у Велику Мораву. Планина Јухор се издиже изнад корита реке западно од Параћина. Североисточно од града налази се Карађорђево брдо које је веома често место извођења наставе у природном амбијенту.

Недалеко од Параћина налази се излетиште и рекреативни центар Грза, са посебно повољном климом, где извири истоимена река. Наша школа сваке године практикује једнодневне излете до Грзе.

Еколошки услови у граду су задовољавајући. Од културолошких услова школи стоје на располагању сви објекти културе у општини Параћин и то: музеј, позориште, библиотека, средства јавног информисања.

/1/ <http://mpo.edu.rs/o-shkoli/>

Редакција гласила ПАРАЋИНАЦ

Захваљујемо се на сарадњи појединцима и колективима који су помогли излазак овог броја и позивамо будуће поклонице нашег гласила на сарадњу.

Информације из Удружења

Удружење Параћинаца и пријатеља Параћина у Београду, свој рад у 2019. години наставља фебруарским окупљањем, пошто смо због временских услова и хладних просторија прескочили окупљање у јануару ове године.

Ако резимирамо активности Удружења у претходној години можемо рећи, да је година била врло успешна са организованим активностима током дружења кад год је за то било прилике. У истом духу смо наставили и у овој 2019. Години, успостављањем дугорочне сарадње са Завичајним музејом у Параћину и директором музеја Браниславом Стојановићем.

Редовно фебруарско окупљање одржано је у уторак 26.2.2019. од 18.00, на старој адреси у улици Деспота Стефана 12, на 8. Спрату. Овом приликом је изашао из штампе број 38. гласила Параћинац. Поред тога одржана је и презентација изложбе и промоција публикације ПРИВРЕДА ПАРАЋИНА – од млина до савремене индустрије. Презентацију је одржао директор Завичајног музеја у Параћину, Бранислав Стојановић. На презентацији је члановима Удружења Параћинаца, подељен најновији број гласила Параћинац, као и презентована публикација са пригодним календаром са фотографијама старог Параћина. По завршетку програма презентације настављено је дружење и разговор уз пригодни коктел.

Још на фебруарском окупљању договорена је и наредна изложба и презентација. На редовном МАРТОВСКОМ окупљању које је одржано у уторак 26.3.2019. приређена је презентација и изложба СПОРТСКИ ДУХ ПАРАЋИНА. Ова изложба је у Параћину отворена прошле године на спрату Завичајног музеја. Овом изложбом је отворена манифестација Музеји за 10. Изложба се бави настанком и развојем спорта у Параћину од почетка 20. века. Изложба је тематски подељена хронолошки и по спортовима. Изложбу чине фотографије и тродимензионални предмети из

збирке Завичајног музеја Параћин. Изложба је на паноима приказана током презентације. Презентацију је одржао директор Завичајног музеја у Параћину, Бранислав Стојановић.

Публикација Привреда Параћина и календар са фотографијама старог Параћина

Бранислав Стојановић и Бранко Куцина на презентацији Привреда Параћина

Постављање изложбе Спортски дух Параћина

Бранислав Стојановић током изложбе
Спортски дух Параћина

СПОРТСКИ ДУХ ПАРАЋИНА

Пано изложбе Спортски дух Параћина

На редовном АПРИЛСКОМ дружењу које је одржано у уторак 23.4.2019. од 18.00 поновљена је презентација публикације ПРИВРЕДА ПАРАЋИНА – од млина до савремене индустрије, као и изложба Спортски дух Параћина која је постављена на прошлом, мартовском окупљању.

На априлском окупљању је планирана и одржана и Годишња скупштина Удружења Параћинаца, са предлогом за избор руководећих органа Удружења у складу са Статутом Удружења.

Све информације о актуелним дешавањима у Удружењу су доступне на фејсбук профилу нашег удружења и на сајту удружења. Позив на дружење сваког последњег уторка у месецу је стално отворен.

Удружење Параћинаца и пријатеља Параћина

Позив на сарадњу у Параћинцу

Позив свим члановима и пријатељима нашег Удружења за сарадњу у нашем гласилу је стално отворен. Сваки користан текст, идеју, вест, коментар, информацију можете откуцати и послати нам на е-mail

udruzenje.paracinaca@gmail.com

Врло радо ћемо то објавити и поделити са осталим члановима удружења на страницама нашег гласила или на интернет презентацији или на Facebook профилу.

Хвала.

Редакција Гласила Параћинац

ПАРАЋИНАЦ
Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

СПОРТ

Спорт у Параћину Јединство и Борац

Зимска пауза је завршена. Почело је Првенство Источне групе Српске лиге III степен такмичења у нашој Републици у којој се такмиче и два клуба из Параћина и то : Ф.К. "Јединство" и СФС "Борац".

По завршетку јесењег дела такмичења оба клуба су пред испадањем из тог ранга, Ф.К. "Јединство" је 16-то а СФС "Борац" на 12-том месту на табели која броји 18 клубова. Испадају четири екипе док се за прво место боре Ф.К. "Темнић" из Варварина и Ф.К. "Раднички" из Пирота.

Пауза је по могућности искоришћена максимално :

Ф.К. "Јединство" је изабрало комплетно ново руководство у оба сегмента : Управа и стручни штаб са играчима. Нови Председник извршног одбора је др.Миливоје Милошаковић, познати хирург, његов заменик је дипл.правник М.Кнежевић.

Стручни штаб чине: проф. М.Стефановић са сарадницима: С.Марковић, др. Д.Радосављевић и Д.Миљковић. Доведено је и десет нових играча : Драшковић, С. Марковић, М. Маринковић, М. Миленковић, С. Младеновић, В.Ћирић, М. Пајчић, Т. Гавровић, С. Кнежевић, Сибиновић па са Дељанином, Урошевићем, Дрецуном и осталим верујемо у опстанак.

СФС "Борац" није мењао ни управу ни тренера. Председник је Нагулић Дејан а тренер Марко Будисављевић. Дошли су нови играчи: Марковић, Вичић и Марјановић. Верујемо да ће изборити опстанак што је основни циљ.

Да би опстали потребна је финансијска помоћ општине много већа него досадашња.

Општина поред фудбала финансира и остале спортове : кошарка, одбојка, стони тенис, пливање и борилачке вештине. Сви ови спортови су на нивоу просечности али се морају неговати а из квантитета добити квалитет. У граду постоје четири фудбалска терена као у свих 36 села на територији општине Параћин. На свим теренима са пратећим објектима постоје основни услови за такмичења на нивоу општине и региона Поморавља.

Свим спортовима општина је обезбедила и део финансија а остале трошкове обезбеђују месне заједнице.

Како је Ф.К. "Јединство" бренд града, постоји више од 90 година, а у граду не постоје фабрике по којима је наш Параћин познат широм Европе света (штофови, цемент, стакло, чоколаде...) те зато морамо сачувати Јединство и Борац.

Првенство је почело. Оба наша клуба прве утакмице су изгубили као домаћини и тако умањили своје шансе за опстанак.

Анализирајући распоред утакмица до краја текућег првенства можемо закључити да постоје реалне шансе за опстанак у Источној групи Српске лиге.

Нашем граду потребан је један клуб који би се такмичио у вишем рангу Првој лиги Србије, што је II ранг такмичења, а не просечна два клуба.

Ми који живимо ван општине Параћин а везани смо за наше Јединство, јер је то клуб наше младости.

Верујемо у светле дане развоја привреде општине што је основни услов развоја целокупног друштва а самим тим и спорта.

Б. Куцина

ПУТУЈТЕ ЈЕФТИНО, БРЗО I УДОВНО!

euro-in PARACIN

Захваљујемо се на сарадњи појединцима и колективима који су помогли излазак овог броја и позивамо будуће поклонице нашег гласила на сарадњу.

Захвалница

Драгим пријатељима из Удружења Крагујевчана и пријатеља Крагујевца се захваљујемо на веома успешној сарадњи.

Можете нас пратити на Facebook профилу Udruzenje Paracinaca i prijatelja Paracina u Beogradu, као и на нашем сајту на адреси www.paracinac.com.

Параћинац се чита

Гласило удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

Редакцијски одбор: др Саша Живановић (главни уредник), Петар Живановић, Бранко Куцина, Дејан Лазаревић, Слађана Ристић (секретар редакције).

Техничка припрема и уређење: др Саша Живановић

Адреса: бул. Деспота Стефана 12, Београд

веб адреса: www.paracinac.com

ПАРАЋИНАЦ
Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

